

BỤI GAI BÙNG CHÁY

ĐCN1_Bài 20

Mi Trâm

1. Mô sê đi chẵn cừ. Đàn cừ kêu be be.
2. Cây gai cháy không rụi. Cành và lá xanh tươi.
3. Ông cỡi dép vôi vàng, mặt dùng khăn che đi.

Ông Mô sê buồn quá, ngồi bóp trán nghĩ suy.
Ông Mô sê thâm nhủ: Ta sẽ đến và xem.
Ông giang tay quì xuống, chờ tiếng phán cùng ông.

Thiên Chúa đi vắng rồi, không nghe lời ông nói.
Từ giữa bụi cháy hồng, ông nghe vọng tiếng nói.
Ta chính là Chúa người, Chúa của Áp ra ham.

Mô sê vừa nói xong, bỗng lửa cháy bụi gai.
Mô sê dừng tới xem, hãy cỡi dép của người.
Hôm nay đã đến đây, đến để bảo vệ người.